

ha lehet anélkül, zenekonzervatóriumot létesíteni. Maga a *kaposvári zenekedvelők egyesülete* is foglalkozott már ezzel az ideával, de hogy dűlőre vinni ezt nem tudta, ezért vád nem illetheti őt, mert a zeneegyesületben meg van a lelkesedés és a jóakarát ahhoz, hogy városunk zeneéletének lendületet adjon, csupán az arra való anyagi eszközökkel nem rendelkezik.

Kaposváron a *zenei nevelésnek* vannak óriási hiányai. Eltévesztett, nagyon ferde utakon halad ez. Nálunk még a zenei tehetséggel megáldottakat is tönkreteszi a sok kontár oktató tudatlansága, minden rendszer nélküli tanítása.

A zenetanítás, úgy tudjuk mi és úgy tudja ezt minden józan gondolkodó, a művészetek sorába tartozik. A művészt nem a diploma, de a tehetsége kvalifikálja első sorban. Kaposváron azonban a protekció átkos, legyűrhetlen szelleme mégis művészekké akar kvalifikálni minden tehetséget, lélek és szellem nélküli kontárokat. Különösen a zenei nevelés terén látunk több ily protégált kontárt és ez világosan magyarázza, miért nem mutat a mi városunk zeneélete semminemű fejlődést.

Zeneéletünknek erre a tolakodón kiáltó hibájára, veszedelmére a »Somogyvármegye« már számtalan ízben rámutatott. Most már főlészólásunknak némi eredményéről is beszámolhatunk.

A *kaposvári zenetanúrok* egy része elhatározta, hogy egyesülve *megteremtik a kaposvári zenekonzervatóriumot, ahol a zongorának, hegedűnek és cimbalomnak nyitnának tanszéket.* — Németh István polgármester hír szerint megígérte a város támogatását, ami egyébként a legkisebb áldozattal sem jár, de ezzel szemben a város lehetővé tenné egy eddig nélkülözött, jelentős kulturintézmény létesítését.

A zenekonzervatórium tervezői már a legközelebbi napokban memorandumot terjesztenek a polgármester elé, melyben részletesen ismertetik céljukat és azt, hogy mennyiben óhajtják a város támogatását igénybe venni.

A mozgalom vezetői a Teleki-utcai régi tűzoltó-laktanya épületében helyiséget, fűtést és világítást kérnek a várostól. Ez mindaz, amit a várostól kívánnak. Ezzel szemben följajánlják a városnak, hogy a konzervatóriumba több tandíjmentes és fél-tandíjmentes növendéket ajánlhasson. A második évfolyamtól kezdve pedig a beíratási díjak egy hányadát szintén a város rendelkezésére bocsájtják, sőt, ha évek múltán a város a saját tulajdonába óhajtana a zenekonzervatóriumot átvinni, erre is hajlandók lesznek.

Németh István polgármester, mint a hogy már említettük, ígéretet is tett, hogy a zenekonzervatórium létesítésének ügyét a legmelegebben hajlandó támogatni. E számba alig vehető, igazán jelentéktelen

áldozattal a város egy rég kívánt kulturintézmény főnállását tenné lehetővé.

A zenekonzervatóriumban minden növendék havi 10 korona tandijért nyerne oktatást. Hetenként legalább is három tanóra jutna egy-egy növendékre.

A zenekonzervatórium nem művészet, hanem értelmes műkedvelőket akar nevelni, de komoly célú tanítással utat nyitana a legmagasabbra törekvők előtt is. Már pedig a mostani zenetanítási állapotok még jóra való diletánszt sem képesek fölmutatni, a magasabb célok előtt pedig éppenséggel elzárnak minden utat. Ha sikerül ezt a szép intézményt létrehozni, úgy ezzel elsősorban a *kaposvári zenekedvelők egyesülete* nyerne igen sokat és épp ezért áll érdekében filharmonikusainknak is minden lehetőet elkövetni, hogy a kaposvári konzervatórium megalakulhasson.

Egy kaposvári ügyvéd tragédiája.

Önkezével ölte meg magát.

Halálos revolverlövés.

Mit mond a rendőri vizsgálat?

Nem öngyilkosság, baleset.

— Saját tudósítónktól. —

Kaposvár, december 12.

Tegnap, a késő délutáni órákban, megdöbbentő hír kelt szárnyra Kaposváron, amely néhány perc alatt befutotta az egész várost: Székely Antal dr. kaposvári ügyvéd fejbe lőtte magát s nyomban meghalt. A hihetetlenül hangzó hírek azonban csak a fele volt igaz, a szomorubb része, az, hogy a közismert, rokonszenves, fiatal ügyvéd nyomban meghalt. Hogy halálát öngyilkosság idézte volna elő, ez mindjárt kétségesnek tűnt föl. Később maga a rendőrségi vizsgálat is azt állapította meg, hogy, jőlehet, Székely Antal dr. önkezével oltotta ki fiatal életét, de nem szándékosan, hanem véletlenül.

A titokzatos tragédia városszerte mély részvétet kelt. Egy közszeretnek örvendő család borult ezzel mélységes gyászba, amelyet az is növel, hogy a szerencsétlen áldozat édes apja súlyos betegen fekszik s meggyötört családjá kénytelen titkolni előtte fia szerencsétlen végét.

A megdöbbentő tragédia részleteiről tudósítónk a következőket írja:

Tegnap délután fél 5 órakor özv. Kohn Izidorné csemegekereskedő inasa betért Székely Antal dr. ügyvéd Fő-utca 14. szám alatt levő irodájába, hogy főnöknőjének egy üzenetét átadja az ügyvédnek. A fiu azonban senkit sem talált az irodában. A távozni készülő inas ekkor megkérdezte Székely dr. gazdaasszonyát, özv. Miklós Istvánnét, hogy hol találhatná meg az ügyvéd urat, mert egy fontos üzenetet

kell neki átadni. A gazdaasszony egyre azt erősítette, hogy az ügyvédnek benn kell lenni az irodában, mert nem távozott el hazulról. A kalapja, kabátja ott lógott az előszoba fogasán. Az inas újból azzal tért vissza az irodából, hogy Székely drt nem találja. Miklósné erre maga ment az irodába s mert az ügyvédet itt nem találta, benyitott Székely dr. garzon-lakásába. A másik pillanatban a gazdaasszony rémesen fölsikoltott, mert gazdáját a szoba közepén vérző homlokkal, mozdulatlanul találta. Mellette egy parányi kis revolver feküdt a földön. Föllármázták erre az egész házat, Halmos Imre földbirtokos pedig, kinek a házában lakott Székely dr., nyomban telefonon értesítette a rendőrséget, ahonnan Weisz Albert dr. orvos és Sipos János rendőrbiztos azonnal a tragédia színhelyére siettek.

Weisz Albert dr. orvos már csak a bekövetkezett halált konstataálta. Amikor gazdaasszonya Székely Antal dr.-ra a belső szobában ráakadt, ekkor már halott volt.

Az első pillanatban mindenki azt hitte, hogy a szimpatikus, fiatal ügyvéd öngyilkosságot követett el, de ezóta minden jel azt látszik igazolni, hogy Székely dr. halálát véletlen baleset idézhette elő, hogy nem lehetett szándéka öngyilkosságot elkövetni. Maga a rendőrség is azt hiszi, hogy Székely dr. kezében véletlenül sült el a 7 milliméteres kis revolver és így következett be halála.

Ha a szerencsétlen véget ért ügyvéd szándékosan követte volna el az öngyilkosságot, úgy minden bizonnyal hagyott volna levelet hátra. De ilyen sehol sincs. Hogy nem hordozta magában az öngyilkosság gondolatát ezt bizonyítja az is, hogy inokát, Bárány Imrét délután negyed 5 órakor egy meghatalmazás aláírása végett elküldte egyik klienséhez, kinek ügye ma délelőtt került tárgyalásra a törvényszéknél. Ennek az ügynek az aktáit készítette elő. Ezenkívül közvetlenül a halála előtt maga irt meg egy utalványt egy fővárosi lap címére, amelyen a legközelebbi negyed évre megrendelte ismét a lapot. — Minden valószínűség a mellett szól, hogy Székely dr. játszott a revolverrel és ez véletlenül elsült. E mellett szól az is, hogy a gyilkos kis fegyvert az ügyvéd a *bal kezében* tartotta és így röpült a golyó a fejébe, holott Székely dr. nem volt balkezes.

A rendőrség annyit megállapított, hogy a szerencsétlen ügyvéd önkezével oltotta ki ugyan életét, de nem akarva, nem az öngyilkosság szándékával, mert a legtöbb föltevés azt látszik igazolni, hogy a halálos lövést véletlenséggel idézte elő.

Székely dr. tragikus vége városszerte mély részvétet kelt, mert a csendes, nyugodt temperamentumu ügyvédet mindenki, aki csak ismerte, szerette. Mélyen sujtott családjának fájdalmát nagyban fokozza az

1908. karácsonyra

ékszeres és órák
izléses kivitelben és
: legolcsóbban :

CSAJÁGHY ANTAL
ékszerész és órásnál
Kaposvár, Korona-utca 5. sz.
szerezhető be.

is, hogy a család feje, Székely Armin súlyos betegen fekszik lakásán és így kénytelenek fia váratlan és megdöbbentő halálát titkolni előtte.

A tragikus véget ért fiatal ügyvéd temetése holnap délután fél három órakor lesz. Haláláról hozzátartozói a következő gyászjelentést adták ki:

Székely Armin úgy a maga, mint alulirott gyermekei nevében fájdalomtól megtörten adja hírül, hogy szeretett édes fia, Székely Antal dr. kaposvári ügyvéd folyó hó 11-én, délután 4 és fél órakor, munkás életének 34-ik évében váratlanul elhunyt. — Drága halottuk kihűlt tetemét folyó hó 13-án, vasárnap d. u. fél három órakor kísérjük örök nyugvó helyére, a kaposvári izr. temetőbe. Kaposvár, 1908. december 12-én. Nyugodjék békében! Székely Miksa, Székely Sándor, Székely Mór, Fonyó Ignác drné, szül. Székely Riza, Strem Dénesné szül. Székely Szelina és Székely Gizella testvérei. Fonyó Ignác dr. és Strem Dénes sógorai.

A reverenda fanatikusa.

Egy kaposvári fiatalember tragédiája.

Aki mindenáron pap akar lenni.

Templom helyett az örültek házába.

— Saját tudósítónktól. —

Kaposvár, december 12.

Egy elhibázott élet szomorú tragédiájáról adnak számot e sorok. Egy rajongó lélek sötét elborulásáról, egy az élőhalottak lassan élő levegőjű tanyájára került jobb sorsra érdemes fiatalemberről.

A mindennapi élet szürke folyamata igen gyakran vet elénk olyan jelenségeket, melyek megállásra, sőt gondolkodásra késztetnek. A letört egzisztenciák ma már egész közönyösen hagyják a természetszerűleg egoizmusra berendezkedett embert. — Én beleilleszkedtem a társadalom szűkre szabott kereteibe, — gondolkodik a kenyér verejtékező robotosa. — Beleilleszkedtem, nem mert kényelmesnek találtam ezt, hanem mert egzisztenciális igényeimet, sőt megélhetésem legnélkülözhetetlenebb kelleit is csak e kereteken belül tudom kielégíteni, megszerezni.

Megelégedettség nem származhatik a kényszerhivatás kényszermunkája nyújtotta, igen gyakran vajmi sovány kenyérből, de a kálváriát kuszó martírok sem ezek közül kerülnek ki.

Az igazi golgota, a lelki keresztfeszítés csak az akarni akarók és akarni tudók osztályrésze. Ezek előtt az akadályok egész láncolata áll. Ezekre az élet folytonos vesszőfuttatása vár, hogy megtörve, a kapott sebektől folyton vérezve, az út legelején kénytelenitessenek a megállásra.

Mert ami ezután jön, az már a nirvana, a teljes megsemmisülés. Ezeknek az akaróknak, ezeknek a félindividuumoknak mutatja a sorvasztó küzdelem az örültek házába vezető utat, hogy amit rajongó lelkük maga elé festett, mindent-mindent befogadjon, elnyeljen az élőhalottak hideg, szürke tanyája.

Ezt az utat tette meg Ciff Antal kaposvári születésű 23 éves fiatalember is. Szegénysorsu kaposvári iparosszülőknek gyermeke. Gyermekei, ifjonti vágyai a papi pálya körül csoportosultak. Pap akart lenni. Ez a cél lebegett előtte és ez a fantóm vezette őt hosszas eredménytelen küzdelem után az örültek házába.

Vagyontalan szülei nagy anyagi áldozatok árán a kaposvári gimnáziumba járaták őt. Négy évig birták valahogy a tanítási költségeit. Tovább nem. Ciff Antalnak ott kellett hagynia az iskolát, mert szülei szegények voltak.

Az alig 14 éves fiu beállt egy kaposvári ügyvéd irodájába, majd meg a menyénél kapott dijnoki állást. Ennek sovány jövedelméből tartotta fenn magát és szerzett tankönyveket, hogy magánúton képezze tovább magát. Ilyen módon sikerült is az V. és VI. gimnáziumi osztályok tananyagából levizsgáznia.

Ekkor alázatos kéréssel fordult a veszprémi püspökhöz, hogy vétesse őt föl valamelyik szemináriumba. Kérését nem teljesítették, de biztatást, azt kapott. Ő tehát bizott és tovább küzdött. Kérelmének ismételtesére minden alkalmat megragadott, úgy hogy végre már valóságos réme lett a püspöknek folytonos zaklatásaival. Tudta már maga is, hogy vágya teljesülése előtt leküzdhetetlen akadályok vannak és még sem tudott megbarátkozni azzal a gondolattal, hogy az ő nagy-nagy akarása haszontalan maradjon. — Valóságos mániakusává lett vágyának. Minden energiáját ennek szentelte, minden küzdelme ezért volt. — Othagyta állását is és folyton egyházi körökben forgolódott. A klérus tagjai egy ideig csak megtűrték maguk között a reverenda fanatikusát, később azonban, mikor látták, hogy a fiatalember minden agysejtjét lassanként elsorvasztja a rajongás, bár sajnálták őt, de nem tűrték meg többé maguk között.

Ciff Antal ettől kezdve mindközelebb jutott végzetéhez. Folyton a templomokat járta, a szentek életét tanulmányozta, katolikus népgyűlések állandó hallgatója lett. Majd fölcsapott keresztényszocialista agitátornak. Babérok azonban itt sem termettek a már teljesen roncsolt idegzetű fiatalembernek.

A katolikus népszövetség kaposvári fiókja alakuló közgyűlésének előkészítésében minden áron részt akart venni. Szinte erőszakoskodott. Mikor látta, hogy itt mellőzik, saját szakállára akart népszö-

vetséget szervezni. Ez aztán végleg letörte Ciffet. — Rövidesen jelentkeztek az örület kétségbevonhatatlan szimptomái.

Céltalanul bolyongott napokig az utcákon és a hóval fődött mezőkön. Folyton egyházi beszédek mormolgotott.

Tegnap délután beállított aztán egy fő-utcai férfi-divatüzletbe és ott reverendát, püspöki süveget, meg pásztorbotot kért, mert — mint mondá — a római pápa ki-nevezte őt kaposvári plébánosnak.

A kereskedő azonnal tisztában volt vele, hogy egy, ha nem is közveszélyes, de mindenesetre örült emberrel van dolga. Rendőrt hivatott tehát, aki különböző fogásokkal nagynehezen a rendőrségre csalta, ahonnan aztán beszállították a kaposvári kórház elmeorvosi osztályára.

HIREK.

Kaposvár, december 12.

A kivándorlásról.

Jó, hogy a kivándorlás rendezése és korlátozása törvényt hoztak. Ez a törvény semmi esetre sem árthat, sőt bizonyos mértékben használni is fog. De mégis naivak azok, akik a törvény üdvös hatásában bizakodnak. Nincs az a jeles írásmű, az államférfiui élelítés, amellyel az olyan általános, népünk minden rétegét átható mozgalmat, mint a milyen a kivándorlás, meg tudna szüntetni, vagy legalább gyengíteni. Mert a kivándorlás oka az, hogy a magyar nép szegény s odakünn jobban keres. A kivándorlást tehát csak úgy lehet megszüntetni, ha ezt a népet jobb gazdasági helyzetbe emeljük, hogy legalább annyi koronát keressen idehaza, mint ahány dollárt odakünn.

Ezidő szerint a kivándorlás egészen jelentéktelen. De tudvalevő, hogy ebben se kormánynak, se hatóságnak semmi része. A tavasszal nagy krach volt odakünn, a newyorki és chicagói pénzpiac megrendült. Száz és száz gyár bocsájtotta el munkásait. A munkátlanok elől menekültek el véreink. De a boldog Amerika hamarosan hever ki a gazdasági krizist. A gazdasági helyzet megerősödéséhez, az amerikai vállalkozó kedv föllendítéséhez nagyban hozzájárult az elnökválasztás eredménye s Taft máris nagyban hirdeti, hogy minden amerikai vállalkozó lásson ismét munkához, mert a viszonyok minden tekintetben kedvezőre fordultak. Taft e biztató fölhívása egyúttal szózat a magyar munkásokhoz is, hogy jöhetnek, ismét van kereset számukra. Biztosra vehető, hogy tavasszal a kivándorlás ismét nagy dimenziókat fog ölteni. A törvény egyetlen Ameri-

VÉSEI SÁNDOR

fűszer- és csemege
kereskedésében:

:: K A P O S V Á R ::

Legjobb élvezhető cukorkák

karácsonyfára és dessert cukorkák.

Nagy raktár

Schmidt Viktor és fia
::: cukorkák :::

:: g y á r á b ó l ::